

GÖKKUŞAĞINDAN KÖPRÜLER PİRÊN JI KESKOSORE

Doğanın birlik içindeki en renkli hayali, görünenlerin en elle tutulamayanı, zaptedilemeyi...

Gökkuşağı denilince nedense çocukluğunu hatırlar insan. Onun altından geçenin dünyasının değişeceğine inanırdık renkleri yeni tanımaya başladığımız çağlarda.

Dil de böyle bir şey olsa gerek, çocukken öğrenilen, büyü, elle tutulamayan, zincirlere vurulamayan, doğallığının karşısında hiçbir totaliter gücün duramayacağı bir gerçektir...

Diyarbakır'da halen kendi dilini konuşanların dünyası değişiyor, beynimizdeki köprülerden ulaşmaya çalışıyoruz içimizdeki uzaklara.

Sürgün yazarıdır Mehmet UZUN; uzaklarda kuruyor dilin renkli köprülerini, köklerine ulaşmaya çalışan filiz gibi. Sonra filiz büyüyor, kök salıyor ta ana vatanına kadar, sulanıyor, sahip çıkılıyor, büyüyor, gelişiyor.

"Sürgün yazarıyım. Bazıları göç ettiğimi söylüyor, yazıyor. Göç etmek başka birşey; sürgün başka birşey. Babam kansere yakalandığında bir hafta, bir gün, bir saat hiç fark etmezdi. Ona sadece "elveda" demek için bir saatliğine geri dönüş için başvuru yaptım. Ricada bulundum. İzin vermediler. Ankara'daki bürokrasi "Hayır" dedi. Sürgün budur."

1972 askeri darbesinde, henüz 19 yaşındayken, düşüncelerine zincir vurmamış birçok kişi gibi o da tutuklanıp cezaevine konur. Ve belki de kendi deyimiyle üniversiteye -cezaevi- girmemesi halinde, özgürce görüşme imkanı bulamayacağı Musa Anter' den anlam ve hayal dünyasına renk veren Kürd dilinin yazılışını

Rengintirîn xeyala xwezaya hevdeng, di nava xuyaniyan de ya ku bi dest nayê girtin, nayê zeftkirin...

Çi gava ku qala keskesorê dibe, ez nizamim ji ber çi ye lê her tim zaroktî tê bîra mirov. Li wê heyama ku me hîn nuh rengan ji hev derdixst, hingê me bawer dikir ku kî di bin re derbas bibe dê dinyaya wan veguhere.

Dibe ku ziman jî tiştêkî bi vî awayî be; ê ku mirov di zaroktiya xwe de fêr dibe, ê tilismîn, ê ku bi dest nayê girtin, ê ku li zincîran nayê xistin; ew rastiya ku tu hêzeke totalîter nikare li hemberî wî bisekine...

Li Diyarbakir hê jî dinyaya ewên ku bi zimanê bav û kalê xwe diaxifin vediguhere, em di ser pirên li nav mejiyên xwe ber bi dûrahiya li hundirê xwe dimeşin.

Mehmed UZUN nivîskarê surguniyê ye; mînanî şaxekê ku dixwaze xwe bigihîne koka xwe, li dûrahiyan pirên rengin ava dike. Dû re şax dibe xerzekê, rehên xwe digihêne heta bi welatê xwe, tê avdan, tê xweyîkirin, mezin dibe, geş dibe.

Dibêje, "Ez nivîskarê surguniyê me. Hinek dibêjin, dinivîsin ku min koç kiriye. Koçkirin tiştêkî surgunî tiştêkî e. Dema ku bavê min bi nexweşiya pençesêrê ketibû, te divê bila heftetek, rojek an saetekê, hiç ferq nedikir. Ji bo ku bi qasî saetekê ez bikarîbim "helalî xatir" jê bixwazim min bo mafê vegeerê serlêdanekê kir. Min ricayê ji wan kir. Lê wan destûrê neda. Brokrasiya Anqerê got "Na!" Ev e, surgunî."

Li dema Darbeya 1972an ew hîn 19 salî ye. Wek gelekên ku hê zincîr li hizirîna xwe nexistiye ew jî tê girtin û wî dikine zindanê. Û jî qewlê wî ve, ger neketana zanîgehê -girtîgeh- ji Musa Anterê ku ew dê nikarîbuya

öğrenir. "Hapishanede ozanları, tarih anlatıcılarını dinlerken Kürd diline ve yükülerine aşık oldum." diyor Uzun.

Entellektüel dilinin Türkçe olduğunu belirten Uzun, buna rağmen neden Kürdçe yazmaya karar verdiğini şöyle yazıyor. "Ortadoğu'daki milliyetçi rejimlerin çıkardığı yangınların külleri altında önemli bir kültür mirası yatıyordu. Kürd aydınları başka dillerde yazıyorlardı. Ben İsveç'te roman yazmaya karar verdiğimde, üç tane dil vardı önümde; Kürdçe, Türkçe, İsveççe. Ama ben ahlaki sorumluluk olarak Kürdçe yazmaya karar verdim. Çünkü bu benim ana dilimdi. Aslında ben onu seçmedim. Çünkü herkes bir dille doğuyor. Bende Kürdçe ile doğmuştum."

Doğal olmayana karşı her sağlıklı bünye tepki verir. Ve bu tepki kimi zaman kişinin iç savaşına da dönüşebiliyor. "Benim kaderim işte bu; Dirêj olarak değil, Uzun olarak doğmuş talihsiz bir çocuk. Mehmed ve Uzun benim isimlerim değil, tüm ağırlığıyla omuzlarıma indirilmiş boyunduruklar, benim hapishane gardiyanlarım, beni kontrol altında tutan bekçiler, doğduğum cehennemde beni gözetleyen zebaniler" Doğanın gücü karşısında hangi zor, ne kadar dayanabilir? Hangi şelale tersine akar ki?

"Dicle'nin Sürgünleri" adlı, iki cilt halinde yayımlanan, Suriye'deki sürgün zamanlarında, dengbejilerle konuşarak ortaya çıkardığı kitabında, sözlü edebiyatın özelliklerinden bir adaptasyon yaratıyor. "Savaşa karşı edebi bir manifestodur bu kitap. Şu anda tarihi bir tekrar yaşanıyor. Birincisi Kürdler kendi tarihlerinden uzaklaştırılmışlar. Bölgedeki resmi devletler ve görüşler tarafından tarihleri yok edilmiş. Kürdlerin kendilerine ait bir tarihe ihtiyaçları var. Kürd yazarları bunu bilmeli. İkincisi sadece Kürdler ve Kürdçe değil, bölgeye ait bütün diller, kültürler, kadim halklar yok olma tehlikesiyle karşı karşıya. Keldaniler, Asuriler, Yezidiler, Süryaniler, Kürdler, Ermeniler, Yahudiler, Aleviler sözcüğü. Hepsine çok ciddi tehdit ve totaliter baskı söz konusu. Bu baskılar hem ideolojik, hem kültürel, hem dinsel, hemde sosyaldır. Dicle'nin yakarışı ve Dicle'nin sürgünleri; böyle bir edebiyattır. Romanı yazarken tahammülsüzlüğe karşı tahammülü; vicdansızlığa karşı vicdanı; merhametsizliğe karşı merhameti; birlikte yaşamının erdem olduğunu işleyerek öğütmeye çalıştım."

"Dil, din, kimlik ve kültür siyasetin dışında olmalıdır. Bunlar bireyin ve toplumların kutsal haklarıdır. Ama Kürdçe ile ilgili bu kutsal hak gözetilmedi. Kürdçe okulda, kamu hayatında ve medyada yasaklandı. Yasaklandığı için de Kürdçe konuşmak bile sanki siyasi bir davranışmış gibi gösterildi."

di şertên azad de wî nas bikira, xwendin û nivîsandina zimanê kurdî fêr bû ku pê re xeyalên wî dewlemendtir bûn. Uzun bi xwe dibêje "Dema ku min li zindanê guhdariya dengbêjan, guhdariya goyendeyên tarîxê dikir hingê ez bûbûm evîndarê zimanê kurdî."

Digel ku zimanê wî yê entelektueliyê tirkî ye jî lê dîsan ew bi xwe sedemên xwe yê nivîsîna bi kurdî vedibêje, "Li bin xweliya şewata ku rejîmên dagîrker li Rojhilata Navîn derxistibûn de mîraseke dewlemend a çandî hebû. Rewşenbîrên kurd jî bi zimanên din dinivîsand. Dema ku li Swêdê min biryara xwe da ku ez ê romnekê binivîsim hingê sê heb ziman li ber min hebûn: kurdî, tirkî, swêdî. Lêbelê wekî berpirsiyariyeke exlaqî min biryara xwe da ku ez ê bi kurdî binivîsim.

Çunke ev zimanê bav û kalên min bû. Rastî ev e, ku min ji xwe re vî zimanî hilnebijartibû, lewre her kes bi zimanekî tê dinyayê. Ez jî bi kurdî ji diya xwe re çêbûbûm."

Her bunyeyeke tendurust li hemberî tiştêkî ne xwezayî reaksiyon nîşan dide. Û carînan ev reaksiyon dibe ku di nav derûna mirovî bi xwe de jî bibe sedemê pevçûnê. "Ev e, çarenûsa min viya ye; zarokêkî bêtalih ku ne wek "dirêjek" lê wek "uzunek" hatime dinyayê. Mehmed û Uzun, navên min in. Ev bi hemû giraniya xwe wek nîrekî li ser stûyê min hatime danîn, ev qerdiyanên zindana min in, ev ew pasevan in ku her tim jiyana min kontrol dikin, ev ew zebanî ne ku li wê dojeha ez tê de hatime dinyayê her çavê wan li ser min e." Li hemberî hêza xwezayî kîjan hêz dikare li ber xwe bide? Ew kîjan ferat e ku dê rabe berjor biherike?

Di "Hawara Dîjleyê" de ku wek du cild hatibû weşandin, wexta ku li Sûriyê di surguniyê de ye bi dengbêjan re danûstendinên wî çêbûne, ji lewre di vê kitabê de adaptasyonekê ji wêjeya devkî pêk aniye. "Ev kitab li hemberî şer manifestoyeke edebî ye. Aniha tarîx tekerrur dike. A pêşiyê ev e, ku kurd ji tarîxa xwe hatime dîrxistin. Ji aliyê dewletên hawirdor û ji aliyê ramanên resmî ve tarîxa wan hatiye tunekirin. Ji lewre pêwîstiya kurdan bi tarîxeke aîdê xwe heye. Divêt nivîskarên kurd viya bizanin. A duduyan, ne tenê kurd û zimanê kurdî, hemû zimanên ku aîdî vî hawirdorî ne, hemûyê çandan, tevayî gelên qedîm bi tunebûnê re rû bi rû ne. Keldanî, asûrî, êzidî, suryanî, kurd, ermen, cihû, em bibêjin elewî. Ji bo tevan tehdîd û fişareke totalîter a gelek ciddî mewcûd e. Ev fişar hem di warê îdeolojîkî de, hem çandî, hem dînî û hem jî di warê civakî de heye. "Hawara Dîjleyê" edebiyata vê yekê ye. Dema ku min vî romanê nivîsand min xwest ez li hemberî bêtehemuliyê tehemulê, li hemberî bêwijdaniyê wijdanê, li hemberî bêmerhemetiye merhemetê û jiyana bi hev re, jiyana di nava hev de wek esaletekê bi hev re bihonim."

"Dil, bireyin duygusal, kültürel, toplumsal, iktisadi ihtiyaçlarına cevap verir. Kürdçe yasaklar yüzünden bu alandaki gelişmeyi izleyemedi. Bu yüzden Kürd kültürü ve dilini siyasallaşmaktan kurtarmak için yasaklar kaldırılmalıdır. Kürdçe çok zengindir. Mezopotamya'nın en zengin dillerindendir. Kürdçenin yok olması bizleri sadece fakirleştirir. Kürdlerin sadece dili değil, kimliği de hor görüldü. Köy ve şehir isimleri değiştirildi. M.Ö. 300 yıllarında kurulan ve Katine olan köyümün adı değiştirildi. Kürdçe değildi. Bu isim ikibin yıllık tarihi anlatıyordu. Ama otuz yıl önce ism Narlıkaya yapıldı. Narlıkaya anam ve nineme hiçbirşey anlatmıyor. Böylece iki bin yıllık tarih yok ediliyor. Bırakın bu isimler kalsın."

Mehmet Uzun, yakalandığı kanser hastalığı nedeniyle tedavi gördüğü İsveç'teki hastaneden ayrılarak kendi isteğiyle Diyarbakır'a geldi. Ömrünün kalan günlerini Diyarbakır'da geçirmek istediğini belirten Uzun'un tedavisi Özel Veni Vidi Hastanesi'nde devam ediyor. Uzun'u Diyarbakır'da sevgiyle uğurlmuş bir içtenlikle, büyük bir kalabalık karşıladı. Aralarında Yaşar Kemal, Orhan Pamuk, Yılmaz Erdoğan; Ferhat Tunç'un da bulunduğu çok sayıda sanatçı ziyaret etti. TBMM Başkanı Bülent ARINÇ geçmiş olsun dileklerini içeren bir mektup gönderdi. Arınç, Uzun'a acil şifalar dileyerek, ailesine ve sevenlerine geçmiş olsun dileklerini ilettili. Türkiye, Diyarbakır'da Mehmet UZUN için birleşti.

Sadece Diyarbakır'da değil, Diyarbakır'ın dışında da Mehmet UZUN' a gönül bağıyla bağlananlardan, Mazıdağı Belediyesi "Mehmet Uzun Film Festivali" düzenledi. Festivalde, Uzun'un kardeşi, Celal Uzun, kardeşinin gönderdiği mesajı okudu. Ağabeyi aracılığı ile gönderdi mesajda: "Kültürünüze, dilinize, haklarınıza ve topraklarınıza sahip çıkın. Bizler dilimiz ve kültürümüz için varız ve ben de sizler için hastalığımı ile mücadele ediyorum." diyen Mehmet Uzun bir kez daha halkının gönlünde edindiği yeri perçinledi.

Bugüne kadar Kürdçe yedi roman yazan Mehmet Uzunun romanları başta Türkçe olmak üzere bir çok dile çevriliyor. Denemeleri de çeşitli dergi ve gazetelerde yirmiyeye yakın dilde yayınlandı.

İlk olarak İsveçte Tu (sen) ismiyle yazdığı Kürdçe romanı 1985 yılında Türkiye'de yayınlandı.

Ardından yayınlanan kitapları şunlar:

Mirina Kaleki Rind (Yaşlı Bir Rind'in ölümü), Roman, 1987

Siya Evîne (Yitik Bir Aşkın Gölgesinde), Roman, 1989
Rojek ji Rojên Evdalê Zeynikê (Evdalê Zeynikê'nin Günlerinden Bir Gün), Roman 1991

Destpêka Edebiyata Kurdî (Kürd Edebiyatına Giriş), İnceleme, 1992

Hêz û Bedewiya Pênusê (Kalemin Gücü ve Görkemi), Denemeler, 1993

"Divêt ziman, ol, nasname û çand li derveyî siyasetê bin. Ev mafên pîroz in ji bo kes û civatan. Lêbelê ev mafê pîroz ji bo zimanê kurdî nehate dîtin. Li dibistanan, di warê jiyana civakî de kurdî hate qedexekirin. Ji bo ku hate qedexekirin, ji lewre axiftina bi zimanê kurdî jî wek reftariyeke siyasî hate nîşandan.

"Ziman pêdiviyên kesane yê di warên hissî û çandî û civakî û aborî de bicih tîne. Ji rûyê qedexekirina ziman di van waran de jî geşbûnekê çênebû. Ji lewre ji bo ku ziman û çanda kurdî neyete polîtîzekirin divêt ev qedexe bêne hilanîn. Kurdî zimanekî gelek dewlemend e. Dewlemendtirîn zimanê Mezopotamyayê ye. Tunebûna kurdî dê tenê me xizan bike. Ne tenê bi zimanê kurdan bi nasnameya wan re jî zilm hate kirin. Navê gund û bajaran hate guhertin. Navê gundê min Katine, ku bi qasî 300 salan beriya zayîne hatiye avakirin, hate guhertin. Ev nav ne bi kurdî bû. Vî navî dîrokeke bi qasî du hezar salan dida nîşan. Lêbelê bi qasî sîh sal berê navê wî kirin Narlıkaya. Ji bo diya min, ji bo pîrika min ev navê hanê tu wateyeke xwe nîn e. Bi vî awayî dîrokeke du hezar salî têye tunekirin. Bihêlin bila ev nav bimînin."

Mehmed Uzun ji ber nexweşiya pençeşêrê ku pê girtiye li nexweşxaneyê Swêdê tedawî dibû, bi xwestina xwe jê derket û hate Diyarbakir. Dibêje, ez dixwazim umrê xwe yê mayî li Diyarbakir derbas bikim û anihî li Nexweşxaneyê Veni Vidi tedawiyê dibe. Dema ku Uzun hatê Diyarbakir girseyê mezin, bi samîmiyeteke dilovan û bi heskirin çûn pêşiya wî. Gelek hunermend û nivîskarên wek Yaşar Kemal, Orhan Pamuk, Yılmaz Erdoğan û Ferhat Tunç hatin ziyaretiya wî. Sermiyane Meclisa Mezin a Tirkîyê peyamnâme yekê ku tê de hîsên xwe yê dilovaniyê nivîsandibû jê re şand. Bulent Arınç bo Uzunî şifaya xêrê dixwest û bo malbat û heskiriye wî jî silametiya xêrê niyaz dikir. Ji bo Mehmed Uzunî Tirkîyê li Diyarbakir bû yek deng.

Ne tenê li Diyarbakir, her wiha ji ewên ku li derveyî Diyarbakir bi Mehmed Uzunî re bi heskirinê hatibûn girêdanê Şaredariya Şemrexê "Festîvala Fîlman a Mehmed Uzunî" lidar xist. Li festîvalê birayê Uzun, Cemal Uzunî peyama birayê xwe xwende. Di peyama ku bi destê kekê xwe şandibû de digot "Li çanda xwe, li zimanê xwe, li mafên xwe û li axa xwedî derkevin. Em ji bo ziman û çanda xwe hene, ez jî ji bona we li hemberî vê nexweşiyê li ber xwe didim." Mehmed Uzunî bi van gotinên xwe re careke din cihê xwe li nav dilê gel çêkir.

Romanên Mehmed Uzunî ku bi zimanê kurdî hatine nivîsin îro roj di serî de zimanê tirkî, li gelek zimanan tene wergerandin. Ceribandinên wî jî bi nêzîkî bîst zimanan di gelek kovar û rojnameyan de hatine weşandin. Yekemîn romana wî "Tu" ya ku li Swêdê nivîsandibû, di sala 1985an de li Tirkîyê çap bû.

Mirina Egîdekî (Bir Yiğidin Ölümü) Destan-Ağıt,1993
Varlden i Sverige (Tüm Dünya İsveç'te), Edebiyat
Antolojisi, M.Grive ile Birlikte,1995
Antolojiya Edebiyata Kurdî (Kürd Edebiyat Antolojisi),
Antoloji, İki cilt, 1995
Bîra Qederê (Kader Kuyusu), Roman ,1995
Nar Çiçekleri, Deneme,1996
Ziman û Roman (Dil ve Roman), Söyleşiler 1997
Bir Dil Yaratmak, Söyleşiler, 1997
Dengbêjlerim, Deneme, 1998
Ronî Mîna Evînê Tarî Mîna Mirinê (Aşk Gibi Aydınlık
Ölüm Gibi Karanlık), Roman 1998
Zincirlenmiş Zamanlar Zincirlenmiş Sözcükler, Den-
eme, 2002
Hawara Dijleyê - I (Diclenin Yakarışı), Roman, 2002
Hawara Dijleyê - II (Diclenin Sürgünleri), Roman,
2003

1997- 2004 yılları arasında yerli yabancı gazete ve dergilerde yayınlamış söyleşilerinden oluşan (Küllerinden Doğan Dil ve Roman) kitabıyla birlikte, (Ruhun Gökkuşağı) romanını 2005 yılında yayınlamıştır. Bütün romanlarını Kürdçe yazan Uzun (Ruhun Gökkuşağı) adlı romanını Türkçe yazmıştır.

Mehmed Uzun, uzun yıllar İsveç Yazarlar Birliği yönetim kurulu üyeliği yaptı. Ayrıca İsveç Pen Klübü ve Uluslararası Pen Klüp'te aktif çalışıyor. İsveç ve Dünya Gazeteciler Birliği'nin de üyesidir.

Aldığı Ödüller:

Düşünce ve ifade özgürlüğü konusundaki duruşu nedeniyle, Türkiye Yayıncılar Birliği'nin her yıl verdiği Düşünce ve İfade Özgürlüğü Ödülü,

Roman sanatına ilişkin belirleyici katkılarından dolayı, Berlin Kürd Enstitüsü'nün Edebiyat Ödülü,

Yarattığı edebiyat ve sözün özgürlüğüne ilişkin duruşundan dolayı İskandinavya'nın en önemli ödevlerinden olan Torgny Segerstedt Özgürlük Kalemî Ödülü,

İsveç kültür yaşamına sunduğu katkılarından dolayı İsveç Akademisi'nin Stina -Erik Lundedeberg Ödülü.

Ve

Bir yazar için en büyük, en anlamlı ödül:

Okurlarının sevgisi

Çok yaşa Dirêj..

Derleyen:

Sorgül AYTEK-Serok KASIMOĞLU

Kaynaklar:

Batman Çağdaş Gazetesi-Esmer Dergisi

Pişt re kitabên wî yên ku derçûne, ev in:
Mirina kalekî Rind (Yaşlı Bir Rind'in Ölümü), Roman,
1987

Sîya Evînê (Yitik Bir Aşkın Gölgesinde), Roman, 1989
Rojek ji Rojên Evdalê Zeynikê (Evdalê Zeynikê'nin
Günlerinden Bir Gün), Roman 1991

Destpêka Edebiyata Kurdî, Lêkolîn, 1992
Hêz û Bedewiya Pênusê, Ceribandin, 1993
Mirina Egîdekî (Bir Yiğidin Ölümü) Destan-Zêmar,
1993

Varlden i Sverige (Tevayî Cîhanê li Swêdê ye), An-
tolojiya Edebiyatê, ligel M. Grive, 1995

Antolojiya Edebiyata Kurdî, Antolojî, 2 cilt, 1995
Bîra Qederê (Kader Kuyusu) Roman, 1995

Nar Çiçekleri (Kulîlkên Hinarê), Ceribandin, 1996
Dil ve Roman (Ziman û Roman), Hevpeyvîn, 1997

Bir Dil Yaratmak, (Afirandina Zimanekî) Gotar, 1997
Dengbêjlerim, (Dengbêjên Min), Ceribandin, 1998

Ronî Mîna Evînê Tarî Mîna Mirinê (Aşk Gibi Aydınlık
Ölüm Gibi Karanlık), Roman, 1998

Zincirlenmiş Zamanlar Zincirlenmiş Sözcükler,
(Zemanên Zincîrkirî Bêjeyên Zincîrkirî) Ceribandin,
2002

Hawara Dijleyê - I (Diclenin Yakarışı) Roman, 2002
Hawara Dijleyê - II (Diclenin Sürgünleri), Roman,
2003

Gotarên wî yên ku di navbera salên 1997 û 2004an de li kovar û rojnameyên hundirîn û derveyî weşiyane jî bi navê "Küllerinden Doğan Dil ve Roman (Zimanê ku ji Xweliya xwe Jîn Bûye)" wek kitab hate çapkirin. Her wiha bi wî kitabî re romana bi navê "Ruhun Gökkuşağı (Keskesora Giyanî)" jî li çapê ketiye. Mehmed Uzunî hemû romanên xwe bi kurdî nivîsandine lê vê romana xwe ya dawîn wî bi tirkî nivîsandibû.

Mehmet Uzunî li Swêdê bi salan di kargerîya Yekîtiya Nivîskarên Swêdê de cih girtiye. Wekî din jî, li PENA Swêdê û li PENA Navnetewî jî bi awayekî aktif xebitiye. Ew endamê Yekîtiya Rojnamevanên Swêdê û her wiha endamê Yekîtiya Rojnamevanên Cîhanê ye.

Xelatên ku Wî Girtine

* Xelata Azadiya Derbirîna Ramanê ku Yekîtiya Weşangerên Tirkîyê her sal belav dike bo sekna wî ya jî bo azadiya derbirîna ramanê,

* Xelata Edebiyatê ya Enstîtuya Kurdî ya Berlînê bo xebatên wî yên di warê romanê de,

* Xelata Pênûsa Azadiyê ya Torgny Segerstedt ku li welatên Skandînavyayê xelateke girîng e, bo xebata wî ya di warê edebiyatê û azadiya gotinê de,

* Xelata Stina-Erik Lundedeberg a Akademiya Swêdê bo xebatên wî yên di warê geşkirina çanda Swêdê de

û
* Xelateke din ku bo nivîskarek gelek biwate ye: Heskirina xedevanan,

Tu her bijî Dirêj...

Çeviri için Diyarbakırlı şair-öykücü-yazar arkadaşımız Roşan Lezgin'e teşekkürler. (Yayın Kurulu)